Der har været sagt meget omkring forsvarsforliget og forsvarsforhandlingerne, og jeg skal kun føje til, at jeg håber resultatet fra kongressen bliver, at vi ikke binder os så meget fast, at fremtidige forhandlinger gøres umulige med henblik på, vi får en bred opbakning såvel i Folketinget som i befolkningen, for den løsning, man når frem til.
Omkring vores arbejdsløshedssituation, der må vi jo desværre konstatere, at vi stadig har alt for mange arbejdsløse. Hvis vi går nogle år tilbage i midt i 70'erne, ja så havde vi en eller anden forhåbning om, at det med de mange arbejdsløse, det var en forholdvis kortvarig situation, som vi skulle arbejde os ud af, men vi må konstatere i dag, at det ikke har været muligt, og derfor mener jeg, at vi er nødt til og se på det system, vi har på en eller anden måde. Vi kan ikke acceptere, at arbejdsløshed, det er noget, vi skal leve med i den størrelsesorden, vi har i dag med 150 - 200.000 - 250.000 bare betale mennesker med den ene klausul, at vi under ingen omstændigheder må lave noget som helst. Der må findes under een eller anden form et andet system på det, så de arbejdsløse, der modtager dagpenge, får en mere tilfredstillende tilværelse end at vi bare betaler dem for ingen ting, og måtte lave.
Og så vil jeg godt sige også, at jeg synes vi som socialdemokrater i nogen udstrækning er selvpinere. Vi er meget gode til at fortælle hinanden, hvilke resultater vi indtil har nået, og det skal vi også fortsat være, fordi det er det der giver os gnisten og modet til at arbejde videre på trods af, at vi løber panden imod muren den ene gang efter den anden. Men lad os også huske på, det vi har nået, må jeg kort nævne vores dagpengesystem, arbejdsløshed og sygedagpenge, efterlønsordning, miljølovgivning, garantiordningen når et firma går ned, repræsentationsretten i A/S-be- styrelser og senest også en lille barselshvilereform. I alle disse resultater har samarbejdet mellem fagbevægelsen og partiet været en afgørende drivkraft, jeg vil sige det så stærkt, at fagbevægelsen kan meget let uden Socialdemokratiet - og Socialdemokratiet kan meget let uden fagbevægelsen - kun igennem et stærkt og tillidsfuldt samarbejde, kan vi opnå resultater. Vi står nu overfor en overenskomstsituation, og jeg ikke, at der er nogen - hverken i vor hovedbestyrelse eller den socialdemokratiske folketingsgruppe
der har noget ønske om, at blande sig i disse forhandlinger.
Jeg har et forfængeligt håb om, at arbejdsgiverne denne gang vil opføre sig en smule mere ansvarlige end vi har set ved de foregående overenskomstsituationer, men måske gør jeg regning uden vært.

Til vores egne i fagbevægelsen vil jeg gerne sige, jeg har tillid til, at I også denne gang vil vise ansvarsbevisthed, når kravene skal stilles, at I når strejkevarslerne skal gives, vil undtage sådanne områder, at et indgreb ikke bliver uundgåeligt for folketinget. Vi er dette samfunds stærkeste bevægelse, når vi står sammen. Dette samfunds svage har brug for, at det er os der skal føre samfundet igennem krisen, og ikke overlade ansvaret til reaktionære kræfter. Det er nu vi skal vise vores værd, dertil kræves sammenhold.